

Bijeenkomst van de Duitse Forstwirtschaftsrat

[971]

A. J. GRANDJEAN

Verschillende problemen, waarover wij ons heden ten dage in Nederland in de bosbouw beraden, treffen wij in Duitsland ook aan, zelfs in versterkte mate. Het is daarom interessant te volgen wat de „Forstwirtschaftsrat” thans bezig houdt. Deze overkoepelende organisatie, waaraan medewerken de werkgevers en werknemers in de bosbouw, hoogleraren en vertegenwoordigers van bosbouworganisaties en -verenigingen, heeft — naar bekend mag worden verondersteld — geen publiekrechtelijke bevoegdheden zoals het Bosschap. De „Forstwirtschaftsrat” geeft leiding aan de meningsvorming met betrekking tot het bosbouwbeleid in de Bondsrepubliek. De raad heeft een groot gezag verworven en vindt gehoor bij Bondsregering en -parlement.

De raad kwam op 1 en 2 juni 1967 in Saarbrücken bijeen onder voorzitterschap van prof. dr H. C. Mantel. De bijeenkomst stond in het teken van de moeilijke economische positie van de bosbouw in West-Duitsland. De conjuncturele en structurele moeilijkheden zijn vergelijkbaar met die in ons land. Enerzijds zijn de lonen en andere kosten gestegen, anderzijds de houtprijzen sterk gedaald en de mogelijkheden voor houtafzet beperkt. Deze situatie is thans veel slechter geworden door de omvangrijke windworp in het voorjaar van 1967, waardoor ruim 11 miljoen m³ hout extra op de markt komt (d.i. 40% van de jaarkap). Deze hoeveelheid bestaat voor het grootste gedeelte (9 miljoen m³) uit fijnspar, waarvan de jaarlijkse kap 13 miljoen m³ bedraagt. Het is derhalve begrijpelijk dat men in het bijzonder een ontwrichting van de vurenhoutmarkt vreest. Doch ook de houtsoorten zilverden en beuk hebben veel geleden van deze calamiteit, die in drie stormen plaats vond en wel in februari, in maart en in mei 1967. De schade wordt geraamd op 360 miljoen gulden; in Zuid-Duitsland werd de grootste schade aangericht.

De „Forstwirtschaftsrat” acht het in het bijzonder gewenst de structuur van de bosbouw te verbeteren. Hiertoe dienen maatregelen te worden getroffen die leiden tot verbetering van de mechanisatie en rationalisatie van de bosverzorging en velling, de verbetering en uitbreiding van het net van boswegen, de samenwerking van beseigenaren op het gebied van deskundig bosbeheer, doelmatige exploitatie en houtafzet.

Voorts werden de maatregelen besproken, die de regering van de Bondsrepubliek inmiddels heeft getroffen of voornemens is nog uit te vaardigen. De „Forstwirtschaftsrat” is van oordeel dat de maatregelen van de Bondsregering en die van de regeringen der „Länder” nog niet voldoende zijn om aan de kritieke situatie het hoofd te bieden.

De maatregelen tot directe en indirecte steun aan de lagere organen en particuliere beseigenaren omvatten een verruiming van de mogelijkheden

